

Barcelona 6 d'Octubre 1946

Colo (021801)

UNB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca Humanitats

Estimat fill: Per fi ha arribat la teua carta!... No podiem resistir més!... Notícies tan bones y aconfortadores, que tot requit hem albitat les angoixes d'una espera tant llarga i se us han dirpenat els nivols de dubtes que ha-vien envoltat la nostra vida. No sé com pots dir que has ~~no~~ deixat passar el temps "esperant carta nostra", quan a nosaltres se us ha fet etern el que hem passat esperant resposta a la meua del 22 i 23 de juliol i de la qual resposta en valiem fer diferen- dre mes decisions que de bones o males ganes hem huent d'anar prenent mentre els dies transcorrien. Alferir han requit dues cartes mes, que traduixen tota l'angoixa del nostre cor per no sapiguem als de nosaltres.... Però ja ha passat, gracies a Deu.... Pel que veig m'hanem d'imposar el deure d'expressar quinssuament, tant n'inc carta teua a la que refe- rir. me com no, i així, almenys, no es produiran aquets llargs espais de silenci que tan mal ens fan mutuament....

En una carta de 12 setembre em comunica la Mercé el mateix que tu: que sortirà de Mexic el 25 de setembre i embarcarà a Navre Yula en el "Nunqu- llanes" el 5 d' ~~agost~~ octubre. No requis que la situacio que t'heu retorn en plantejo ningú gens agradable però, ell Joan, hem d'aprontar la amb serenitat i suportar la amb seriositat. No et requis, tam- poc, que la seva presencia aqui, ni la seva con- vivencia amb nosaltres, ni així es necessari per a gran amor que per tu sentim ni de la estimo- cio i respecte per a Rosa. A casa no s'establiran bandols. Si ella, com a mare del Joan, tindrà de pert nostra aquell acolliment que per tal condicio la creiem necessari, ~~no~~ no serà mai en detriment de la seva dignitat, heque tant un pare del Joan ets fill nostre, i ni som men bons cristics i humans per al perdó, fallaria en lo mes essencial la nostra llo- dut n' ~~no~~ l'atenció amb reserves que poguem ferir

en el mes mínim la teua honorabilitat d'honorar de fill i de pare. Estic plenament convenint de que tant la teua mare com jo sabrem conduir nos amb el decaer necessari, a fi de que quan tu retornis no trobis el mes lliure, entrelane, moral ni material, en situar-te a casa teua, al costat nostre, amb totes les prerrogatives del cas... Ja farem per manera, com tu desitges, de preocupar nos el menys possible, i de conservar nos jaus. Deu fer ara que aviat puguem parlar del vostre retorn, que desitgem i necessitem com mai...

En Joan ha començat ja el curs escolar 1946-47. Fa, avui, tres dies noues, però ja sembla un estudiant acabat. Segueix als escolapis, del carrer de Baluard. Ha venut, a la expectativa del que s'eliminarà després d'aquests primers dies de tantíng i adaptació. S'ha acabat d'extinció a Bella Terra, a la que d'ara endavant dedicaré noues, els finals de setmana.

M'alegra molt la teua nova situació i encara que no em pugue fer una idea de la importància del sou, perquè he perdut tota noció del valor del diner (un litre d'oli 54.- pts. ... una dotzena d'ous 30.- pts. ... un pu de 800 gms 14.- pts.) ... crec, quan tu el ponders, que deu ésser important. Abans adjudicava al peso un valor ni fa no fa, equivalent a pts. 2.50. Però aquesta equivalència, encara que oficialment es restringi, realment no pot ésser, puix després, ni la vida a Mèxic fos comparable a la d'Europa, no ho pararien gaire esplèndits. Imagino que deu ésser molt diferent.

Per aquestes raons — purament econòmiques — semblen que no existeix en gaires possibilitats d'exportar paper fotogràfic. La marca "Neglar" es l'antiga Zornig, amb capital i assessoraments tècnics de la comuna. No fan bastant bé, però incomparablement pitjor que ho fa el mateix feient a Amsterdam i que ho feien els alemanys, per no parlar dels que en cara fotogràfica a França, a Itàlia i a Anglaterra. El paper material que es venia importat d'aquels països es abarrissava pels professionals, com ja heu vist, però abans amb abarrissava la producció nacional, insuficient al consum. En material negatiu massa el mateix, però en importació

mer remunerable. Existeix a Bilbao una fabrica de
 Plaquets fotogràfiques "nacional"... fins aleshores.
 Me molta història. Sembla amb compte. gales, no pro-
 duïx tanmateix superiors a 24x30 i de vegades n'en-
 duïx una, de vegades n'engreïe tres. Particularment
 pel que fa referència a plaques de reproducció i pan-
 cromàtiques, els petits fotogràfics els passen re-
 quer, i arriben arriben plaques "elford" (en tanmateix
 que no es fabriquen a Espanya) se les disputen a l'ara-
 nge-estiu. cubells, i prefereixen partir-les a unides in-
 fliers, amb tots els rics de tan delicada aplicació,
 a delatres amb un material irregular, irregular... i
 de molt bon preu!... de tutes maneres t'informare en
 una pròxima de les possibilitats que hi heu d'ex-
 portació, encara que, com te dic, es amb treballs que
 s'arriba a produir el mercat interior, puix que la
 producció depen, gairebé en la totalitat d'elements
 que hi interuen, de la importació.

Malos que fer les de conservar el departe
 ni, naturalment, et produïx beneficis. Fa ja dos o
 tres anys me n'hanès promes fotografies... pero no
 han arribat.

Seguiré amb una certa expectació el movi-
 ment polític de Mèxic i confiem en que veuen
 triomfador el candidat president Miguel Alemán.
 Aquests dies ha arribat Cantinflas per a filmar
 un quí de Jardiell Poncela. A Madrid l'han re-
 but com uns perfectes "pueblerinos". El pobue no pot
 sortir de l'Hotel, perquè els "admiradores" l'atro-
 pellen i per a demouertionar els carrers de tre-
 docs s'organitzen colles amb un "Centinflas" d'es-
 traperlo, que atrén a la gent i la distien d'altres
 covaries. Això i la "cojida" greu d'aruga, pone a
 Mèxic en el primer pla de l'actualitat espanyola.

Esperem amb molta il.lunio el present que la
 Pansa ha treballat exclusivament per la mare i tant
 de ho que arriben amb la mutualitat dentada.

Contenidors
Vot
reparat

El que no he rebut (ferra d'evolució),
dels llibres la traducció dels quals m'han arribat
en manetes ocasionals.

Prova: Si t'adones que el Pere, mare preocupat,
il·lusionat o aborregut per les "seues coses", deixa passar
els dies sense escriure'ns, pren-li la davantera i escriu
un tin. Si sempre hem desitjat veure'l d'ell, ara
ho necessitem més que mai. Silenci tant clar
com el que ara darrerament hem patit, ens altera
men de tal manera, que no vivim ni un minut
tranquils. Ara més que mai, doncs, com te dic, neces-
sitam no "perdre contacte" amb vosaltres. Ho neces-
sitam com un consol, i un alivi per les grans em-
passions que patim. Jo penso que us escriure'ns
cada quinze dies tant clar com pugui...
Ara deixo que la mare us digui quelcom...
de mi us adreço el nostre bosc (aldes)

Fills meus: després de supir molt y pensar
mil coses desagradables per si ha arribat la vostra
carinosa carta esteu molt contents que penseu en
mi y penseu que l'alegria mes gran per mi
es saber de vosaltres espero doncs que no deixin
de escriure sobintet y vosaltres fareu igual
Rosa esteu molt contenta de la mantalleta y l'espera
re ab molta il·lusió, cuida molt en Pere que jo t'he
sabre agrair molt

Reben molts petons de la vostra mare

Per acabar: Un fill del Sr. Aguado (el recordes?) de la
comarca de Bellera (de la
misma mexicana Boy Scout o he amb un grup organitzat
el dia Miquel Aguado i Clos, diputació 369-2 on
Barcelona 1x. Si t'és útil complaure'l, donant aquesta
adreça a qui pugui interessar, t'ho agrairé. Va una foto
de Bella Perre. En l'arc s'hi troba a faltar la torca (ja novada)
que hi ha un altre bonic. De les persones del grup d'identificació
han en Colònia i la femella fura dies, aquest es el futurat. La mare
esteu molt bé, cert? In bono, darrera la vida, onada enx...
Ceresa